

Arrest

nr. 211 897 van 5 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 18 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat S. DELHEZ en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Oekraïens staatsburger te zijn en u bent afkomstig uit Bryanka in de provincie Lugansk waar u werkte als leerkracht Engels.

Van 2005 tot 2011 was u gehuwd met D.M. (...) met wie u één dochter hebt, E. (...). Uw ex-man is een verre neef van A.M. (...), de leider van de pro-Russische prznakbrigade die in mei 2015 werd gedood in een aanslag.

In de zomer van 2014 bent u samen met uw dochter enkele weken naar Sevastopol in de Krim gegaan om de bombardementen in uw regio van herkomst te ontvluchten. Op dat moment was de Krim reeds geannexeerd door Rusland. Aan de Oekraïense grenspost onderging u een identiteitscontrole en werd u door de douaniers op een zwarte lijst geplaatst. De reden hiervoor is u onbekend, maar er werd u

gezegd dat u Oekraïne niet meer binnen mocht. In Sevastopol verbleef u bij een vrouw die een advertentie had geplaatst met de melding dat ze bereid was vluchtelingen op te vangen, maar omdat deze vrouw erg onaangenaam was en te veel dronk, bent u na Sevastopol verder gereisd naar Voronezh in Rusland, waar u enkele weken bij een vriendin van uw moeder hebt gewoond. In september 2014 was de situatie in Bryanka weer rustiger en bent u teruggekeerd naar uw thuisstad. Om een controle door de Oekraïense autoriteiten te vermijden bent u via een andere grenspost naar Lugansk teruggekeerd waar enkel medewerkers van LNR waren.

In het voorjaar van 2015 werd de situatie in uw regio weer wat grilliger. Mensen die banden hadden met de Oekraïense overheid werden meegenomen en verdwenen spoorloos. Omdat u van 2002 tot 2006 in de gemeenteraad hebt gezeteld en omwille van uw verre familieband met A.M. (...) op wie in maart 2015 reeds een mislukte aanslag was gepleegd, voelde u zich niet langer veilig en bent u opnieuw naar Voronezh gegaan, waar u een kamer huurde in een studentenhuis. In mei 2015 is A.M. (...)zelf omgekomen in een aanslag.

Na enige tijd werd de situatie weer wat rustiger en keerde u opnieuw terug naar Bryanka om dan in maart 2016 opnieuw naar Voronezh te gaan. In augustus 2016 bent u nog kort naar Bryanka teruggekeerd om er geld op te halen, maar ondertussen was u al bezig met de voorbereiding van uw vertrek naar Europa. Terug in Voronezh hebt u via een militair genaamd V. (...) tegen betaling van 4000 euro een paspoort gekregen. Hij heeft ook voor een Italiaans visum gezorgd waarmee u en uw dochter naar België konden reizen. Op 30 oktober 2016 bent u legaal naar België gereisd en op 18 november 2016 hebt u asiel aangevraagd bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw Oekraïens paspoort, uw geboorteakte, uw echtscheidingsakte, uw huwelijksakte, uw werkboekje, uw getuigschriften van leerkracht, uw medisch boekje, een brief over de toestemming van uw echtgenoot m.b.t. het vertrek van uw dochter naar het buitenland, de migratiekaarten van u en uw dochter voor een verblijf in Simferopol in de zomer van 2014, treintickets van Simferopol naar Voronezh in de zomer van 2014, uw diploma's, uw studentenkaart, uw bibliotheekkaart van de universiteit, een attest van goed gedrag en zeden, vliegtickets van Moskou naar Brussel, uw badge van de gemeenteraad, uw pensioenregistratiekaart, de geboorteakte van uw dochter E. (...), uw identificatiekaart van de belastingen, een psychologisch attest, kopieën van wetteksten, verschillende internetartikels, uw attest van inburgering in België, enkele certificaten van cursussen Nederlands en een medisch attest.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Zo verklaarde u dat u lijdt aan een depressie en blijkt uit het psychologisch attest dat u neerlegde dat u sinds april 2016 psychotherapie volgt.

Uit uw verklaringen blijkt dat deze therapie succesvol verloopt (CGVS I p.11). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verschillende keren hebt verlaten omwille van de volatiele situatie in uw regio Bryanka in de provincie Lugansk. Bij het passeren van de Oekraïense grens in de zomer van 2014 werd uw naam op een zwarte lijst gezet, waardoor u nu niet meer naar uw land van herkomst verklaart terug te kunnen keren uit vrees om problemen te krijgen met de Oekraïense autoriteiten. Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd uw relaas en uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Er moet immers worden vastgesteld dat uw verklaringen over de hele lijn bijzonder vaag zijn en u uw vrees voor vervolging weinig concreet kunt maken. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aangetast.

Wat uw vrees ten aanzien van de Oekraïense autoriteiten betreft – u verklaarde dat u in de zomer van 2014 door Oekraïense douaniers op een zwarte lijst werd gezet toen u van Lugansk naar de Krim reisde – kunt u echter allerminst concrete verklaringen afleggen over de reden waarom u op deze lijst werd gezet. U verklaarde enerzijds dat dit komt omwille van uw familienaam, M. (...), en dus omwille van uw verre familieband met A.M. (...), een bekende separatist, maar wanneer u hier meer vragen over werden gesteld, bleek dit slechts een veronderstelling te zijn en was u helemaal niet zeker dat dit de reden was waarom u in het vizier van de Oekraïense autoriteiten bent gekomen (CGVS I p.13, CGVS II p.5,6,9). Anderzijds verklaarde u dat u misschien op die zwarte lijst bent beland omdat u tot 2006 in de gemeenteraad in Bryanka hebt gezeteld, maar opnieuw was u hier helemaal niet zeker van en baseerde u uw uitspraken louter op vermoedens (CGVS II p.7,9). Dat u zich wat betreft de reden waarom u op een zwarte lijst bent gekomen louter baseert op vermoedens, insinuaties en veronderstellingen en u een dergelijke beperkte kennis aan de dag legt met betrekking tot de volgens uw verklaringen voornaamste reden waarom u niet naar uw land van herkomst terug kunt, is dan ook weinig aannemelijk.

en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u op zo'n zwarte lijst werd gezet. Gezien uw uiterst vage verklaringen kan dan ook niet anders dan worden geoordeeld dat dit louter een blote bewering is die u met geen enkel objectief element weet te staven. Ook blijkt uit uw verklaringen dat u wel erg weinig moeite hebt gedaan om zich hier beter over te informeren. U verklaart dat u aan de Oekraïense douaniers niet meer uitleg durfde vragen, omdat u bang was uit te trein te worden gezet (CGVS I p.13, CGVS II p.6), maar verder hebt u blijkbaar geen enkele poging ondernomen om hier meer info over te verkrijgen, terwijl uit uw verklaringen wel blijkt dat u nog contact hebt met enkele familieleden in uw land (CGVS II p.3,4), via wie u op zijn minst een poging zou kunnen hebben ondernemen om meer info over uw concrete situatie te verkrijgen. Dit hebt u nagelaten.

U verklaarde voorts dat u als enige van de treinpassagiers op de zwarte lijst werd gezet, maar waarin u dan verschilde van de andere passagiers, wist u niet (CGVS I p.13, CGVS II p.5,6). U verklaarde dat er nog andere mensen op zo'n zwarte lijst staan, volgens u ook beroemdheden, maar wanneer u concreet naar namen werd gevraagd van andere mensen die net als u op een zwarte lijst staan, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS II p.6). Gevraagd naar andere mensen die problemen hebben gekregen met de Oekraïense autoriteiten louter omwille van hun familieband met separatisten, verklaarde u dat u zich mensen herinnert die werden vermoord omwille van hun familiebanden met strijders, maar namen kon u opnieuw niet noemen (CGVS I p.19). Opnieuw moet dus worden vastgesteld dat uw verklaringen bijzonder vaag en algemeen blijven en u op geen enkel moment concreet kunt aangeven waarom net u er door de Oekraïense autoriteiten werd uitgepikt tijdens die treinrit van Bryanka naar de Krim. Hierdoor wordt uw geloofwaardigheid verder aangetast.

Wanneer vervolgens werd gevraagd of u nu officieel wordt gezocht door de Oekraïense autoriteiten, moet u het antwoord schuldig blijven. U verklaart dat u zoiets niet kan weten als u in België bent, dat u enkel op internet iets kan vinden, maar dat gewone mensen zoals u daarop niet worden vermeld (CGVS II p.6,9). Dergelijke vage verklaringen volstaan opnieuw echter niet, er werd immers al op gewezen dat u nog steeds contacten onderhoudt met familieleden in Oekraïne, waardoor u op zijn minst enige poging zou kunnen hebben ondernemen om meer over uw persoonlijke situatie te weten te komen. Dit hebt u duidelijk nagelaten, waardoor het bedrieglijk karakter van uw asielaanvraag wordt bevestigd.

Naast de Oekraïense autoriteiten verklaart u ook de de facto autoriteiten van Volksrepubliek Lugansk (LNR) te vrezen. Sinds 2014 hebt u verschillende keren Oekraïne verlaten om in Voronezh af te wachten tot de situatie in uw regio weer wat kalmer was om vervolgens telkens naar uw thuisstad Bryanka terug te keren. Wanneer u dan werd gevraagd wat de uiteindelijke aanleiding was voor uw definitieve vertrek uit uw land, had u het over een criminele bende, SSSR genaamd, waarvan ook een ex-leerling van u deel uitmaakt. U verklaart dat deze groep zuiverings- en opruimacties hield voor alle mensen die vroeger bij de overheid hebben gewerkt. Omdat u jaren geleden in de gemeenteraad hebt gezeteld, vreesde u dus ook voor uw leven. Gevraagd waarop u zich baseerde voor uw vrees ten aanzien van die groepering SSSR, verklaarde u dat S.B. (...), een vriendin die destijds samen met u in de politieke partij "Vrouwen voor de toekomst" zetelde is verdwenen (CGVS I p.14,15, CGVS II p.7,10). Wanneer u vervolgens werd gevraagd of er iets was wat erop zou wijzen dat ook u door SSSR wordt gevisieerd, kon u hier geen antwoord op geven. Er werd u vervolgens gevraagd naar de ex-leerling die u had vermeld, waarna u zei dat ene K.G. (...) lid is van SSSR en dat u ooit een conflict hebt gehad met zijn zus, dat dit misschien iets te maken had met waarom u SSSR hoefde te vrezen. Wanneer u dan werd gevraagd om hier meer over te vertellen, had u het over K. (...) 's zus die ooit een usb-stick van u had afgepakt waarop de voorbereiding stond van uw verdediging voor uw kwalificatie als leerkracht, K. (...) 's zus had uw voorbereiding gestolen en had een presentatie gegeven voor de jury met uw onderwerp, waardoor u een fikse ruzie met haar had. Gevraagd wat dit dan te maken had met uw vroeger werk voor de gemeenteraad van Bryanka, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven, waardoor u helemaal geen verklaring hebt gegeven waarom K.G. (...), uw ex-leerling, u zou viseren omwille van uw vroegere activiteiten als gemeenteraadslid. Wanneer u dan werd gevraagd of u nog andere personen uit die SSSR specifiek vreest, behalve K.G. (...), antwoorde u opnieuw ontkennend (CGVS II p.11). Ook werd u nooit benaderd of bedreigd door de SSSR, waardoor u opnieuw geenszins concreet kunt maken waarom deze groepering het op u gemunt zou hebben. Uw vage en louter hypothetische verklaringen doen opnieuw afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Wat uw overige verklaringen betreft dat de president de leerkrachten heeft beschuldigd van het zaaien van terrorisme en separatisme (CGVS I p.16, CGVS II p.5) en dat de orthodoxe priesters hebben gezegd dat de inwoners van de Donbas zelf met hun bloed moeten betalen dat er een referendum is geweest (CGVS I p.16,17, CGVS II p.5), moet worden benadrukt dat deze louter de algemene situatie in uw land betreffen. Op geen enkel moment kunt u aangeven dat deze uitspraken persoonlijk, concreet en direct op u betrekking hebben.

De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Uw Oekraïens paspoort, uw geboorteakte, uw echtscheidingsakte, uw huwelijksakte, uw werkboekje, uw getuigschriften van leerkracht, uw medisch boekje, de brief over de toestemming

van uw echtgenoot m.b.t. het vertrek van uw dochter naar het buitenland, de migratiekaarten van u en uw dochter voor een verblijf in Simferopol in de zomer van 2014, de treintickets van Simferopol naar Voronezh in de zomer van 2014, uw diploma's, uw studentenkaart, uw bibliotheekkaart van de universiteit, uw attest van goed gedrag en zeden, de vliegtickets van Moskou naar Brussel, uw badge van de gemeenteraad, uw pensioenregistratiekaart, de geboorteakte van uw dochter E. (...) en uw identiteitskaart van de belastingen bevatten louter persoonsgegevens van u en uw dochter en geven meer info over uw reisroute naar België. Geenszins wordt hierin verdere informatie verschaft over uw persoonlijke problemen in uw land van herkomst. In de wetteksten en artikels die u neerlegde wordt u persoonlijk niet vermeld, waardoor hiermee enkel de algemene situatie in uw land wordt aangetoond. Uw inburgeringsattest en certificaten van cursussen Nederlands betreffen uw activiteiten in België, maar hebben niets te maken met uw beweerde problemen in uw land. Uit uw psychologisch attest blijkt enkel dat u psychotherapie volgt, volgens uw verklaringen volgt u deze therapie in het kader van een depressie (CGVS I p.11). Hoewel er zeker en vast begrip kan worden opgebracht voor de moeilijkheden, spanningen, bezorgdheden en stress die gepaard gaan met een vertrek uit uw land en met de aanpassingen aan een nieuw land en een nieuwe cultuur is er met dit attest geenszins aangetoond dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade volgens de definitie van de subsidiaire bescherming. Wat het medisch attest dat u neerlegt betreft, moet worden onderstreept dat deze medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Naast de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de toekenning van de subsidiaire bescherming zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend indien er zwaarwichtige gronden zijn om aan te nemen dat, in overeenstemming met artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Welnu, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er weliswaar militaire incidenten voorkomen in de Oekraïense provincies van Donetsk en Lugansk, maar dat de situatie er over het algemeen kalm blijft, met uitzondering van de zones grenzend aan de "contactlijn" van de strijdende partijen. De informatie geeft ook aan dat het aantal slachtoffers -en a fortiori de burgerslachtoffers- gering blijft.

Rekening houdend met voornoemde vaststellingen, en na een grondige analyse van de beschikbare informatie, dient vastgesteld dat de Oekraïense provincies van Donetsk en Lugansk, waar u van afkomstig bent, actueel niet gekenmerkt wordt als een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is om aan te nemen dat uw leven of persoon ernstig wordt bedreigd in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat overeenkomstig artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet u op 16 april 2018 een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd overgemaakt. Aangezien het CGVS binnen de acht werkdagen na het ontvangen van deze notities geen opmerkingen heeft ontvangen, wordt ervan uitgegaan dat u akkoord gaat met de inhoud van deze notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in een eerste en tevens enig middel de schending aan van "de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van "de gegrondheid en wettelijkheid betreffende de hoedanigheid van vluchteling en het status van subsidiaire bescherming".

Verzoekster betoogt dat zij niet anders kan dan zich baseren op veronderstellingen. De autoriteiten zullen haar niet in kennis stellen van de reden waarom zij op een zwarte lijst werd geplaatst. Verder stelt

verzoekster zich de vraag welke stappen zij had kunnen ondernemen om zich hierover te informeren zonder verdere represailles vanwege de autoriteiten te riskeren. Voorts benadrukt verzoekster haar reizen naar Rusland en naar gebieden onder Russische controle. Deze vormen aanvullende redenen die rechtvaardigen dat de aandacht van de Oekraïense autoriteiten op haar is gevestigd, dat deze haar wantrouwen en dat deze haar op een zwarte lijst zetten. Verzoekster vestigt in dit kader de aandacht op de situatie in Oekraïne. Verzoeksters reizen, in combinatie met haar verwantschap met een separatist en haar politieke verleden, maken haar een doelwit voor de autoriteiten.

Waar haar verweten wordt dat zij niet probeerde meer informatie te verkrijgen over het feit dat zij officieel werd gezocht door de Oekraïense autoriteiten, benadrukt verzoekster dat zij niet actief gezocht wordt. Zij herinnert eraan dat zij Oekraïne voor haar komst naar België reeds enkele maanden had ingeruild voor Rusland. Hoewel zij niet actief wordt gezocht, zal zij bij een terugkeer naar Oekraïne noodzakelijkerwijze wel worden geïnterpelleerd en ondervraagd. Vervolgens zal zij aan onderdrukking en vervolging worden blootgesteld. Verweerder kan het risicoprofiel van verzoekster niet in twijfel trekken. Gezien verweerder haar profiel niet in twijfel trekt, mocht verweerder niet simpelweg beweren dat haar verklaringen onduidelijk zijn om haar vrees te verwerpen. Verzoekster wijst in deze op algemene informatie over de moord op en interpellatie van personen die de Oekraïense grens oversteken. Tevens wijst zij op informatie over willekeurige detenties in Oekraïne. Personen die de grens oversteken worden ook vaak van terrorisme beschuldigd. Verzoekster citeert andermaal uit algemene informatie over mensenrechtenschendingen in Oekraïne.

Verzoekster benadrukt verder dat zij ook de LNR vreest en dat zij haar land ontvluchtte uit vrees voor de criminele bende genaamd SSSR. Verzoekster wijst op haar verklaringen over haar student, haar politieke verleden, haar vriendin die lid was van dezelfde partij en de zus van K.G. Zij vermeldde ook dat zij in de partij SSSR niemand anders vreesde en dat zij nooit persoonlijk werd bedreigd. Dit verandert echter niets aan het feit dat zij verzoekster weldegelijk vervolgen. Verzoekster wijst op informatie over de verdwijningen door toedoen van de milities. Ook interpelleren deze milities vaak personen die de grens oversteken. Deze willekeurige detenties hebben vaak foltering tot gevolg. Steeds meer personen worden willekeurig aangehouden en gefolterd.

Vervolgens gaat verzoekster in op het geweld in Oekraïne. Volgens haar is dit sinds meerdere weken toegenomen en hebben de gevechten tussen Rusland en Oekraïne al tot veel doden geleid. Deze opflakking van geweld dreigt het conflict te doen oplaaien. Verweerder bekeek de veiligheidssituatie in Oekraïne niet vanuit deze optiek. Verzoekster wijst op informatie over de toename van mensenrechtenschendingen en over (het gebrek aan maatregelen tegen) corruptie in Oekraïne. Verzoekster kan, zoals zij tijdens het gehoor reeds vermeldde, aldus niets van de Oekraïense autoriteiten verwachten. Verzoekster stelt dat de EU dit alles bevestigde. Tevens wijst zij op informatie over de situatie in Oekraïne, uitgaande van Transparency International, Human Rights Watch en Amnesty International.

Verzoekster vraagt gelet op het voorgaande om aan haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt zij om de bestreden beslissing "*nietig te verklaren*" en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog een bundel persartikels en algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 2-26).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gemotiveerd wordt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Zo verklaarde u dat u lijdt aan een depressie en blijkt uit het psychologisch attest dat u neerlegde dat u sinds april 2016 psychotherapie volgt.

Uit uw verklaringen blijkt dat deze therapie succesvol verloopt (CGVS I p.11). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3.3. Omtrent verzoeksters medische problemen, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

“Uit uw psychologisch attest blijkt enkel dat u psychotherapie volgt, volgens uw verklaringen volgt u deze therapie in het kader van een depressie (CGVS I p.11). Hoewel er zeker en vast begrip kan worden opgebracht voor de moeilijkheden, spanningen, bezorgdheden en stress die gepaard gaan met een vertrek uit uw land en met de aanpassingen aan een nieuw land en een nieuwe cultuur is er met dit attest geenszins aangetoond dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade volgens de definitie van de subsidiaire bescherming. Wat het medisch attest dat u neerlegt betreft, moet worden onderstreept dat deze medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”

Verzoekster vecht ook deze motieven niet aan en brengt geen elementen bij die hierop een ander licht zouden kunnen werpen. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

3.4. Verzoekster tracht in het onderhavige verzoekschrift te laten uitschijnen dat haar profiel en haar verleden in het licht van de beschikbare landeninformatie – onder deze meer inzake mogelijke problemen bij de grensovergangen, willekeurige arrestaties en detenties en andere mensenrechtenschendingen in Oekraïne – zouden volstaan om in haar hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Meer bepaald wijst zij in dit kader op haar familiale band met een voormalige, in mei 2015 gedode separatist, op haar verschillende reizen naar Russisch gebied en op haar politieke verleden. Uit de beschikbare landeninformatie, zoals bij het verzoekschrift gevoegd en zoals opgenomen in de mappen ‘documenten’ en ‘landeninformatie’ in het administratief dossier, kan echter geenszins worden afgeleid dat het loutere hebben van de familienaam van en een reeds sedert 2011 verbroken en verre verwantschapsband met een voormalig separatist, een beperkt en ver verleden in de gemeentelijke politiek en het gegeven enkele malen over en weer te zijn gereisd tussen de regio Luhansk en gebieden onder Russische controle, zouden kunnen volstaan om in hoofde van verzoekster te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekster dient het bestaan van zulke vrees en de hieraan gekoppelde nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken en kan hierbij niet volstaan met een verwijzing aan de voormelde informatie. Deze informatie is van algemene aard, heeft geen betrekking op haar persoon en voldoet niet om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst daadwerkelijk riskeert te worden geviséerd of vervolgd.

3.5. Verzoekster baseert haar concrete, aangevoerde vrees vooreerst op het gegeven dat haar naam in juli 2014 zou zijn opgenomen op een zwarte lijst van de Oekraïense autoriteiten.

Dienaangaande blijkt echter duidelijk uit verzoeksters verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, dat zij er geen idee van blijkt te hebben waarom zij zou zijn opgenomen op de voormelde zwarte lijst. Verzoekster bevestigt in deze in het verzoekschrift uitdrukkelijk dat zij zich hiervoor slechts kan baseren op veronderstellingen. Dat haar in de zomer van 2014, dit in het kader van de indertijd oplopende spanningen tussen Rusland en Oekraïne, door één douanier zou zijn gezegd dat zij vanaf toen op een zwarte lijst stond, zonder dat daarbij enige reden werd opgegeven en zonder dat

haar enige verdere informatie werd gegeven op de gevolgen van haar opname op deze zwarte lijst (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.13), kan bezwaarlijk volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoekster ook daadwerkelijk op zulke lijst werd opgenomen, laat staan dat zij heden nog op dergelijke lijst zou vertoeven of daardoor zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd.

Verzoekster liet blijken de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing bovendien kennelijk na om zich verder te informeren over (haar vermelding op) de zwarte lijst. Zo liet zij na om zelfs maar te proberen zich hierover te informeren via haar familieleden. Met haar verwijzing naar mogelijke, niet nader gepreciseerde bijkomende represailles, biedt verzoekster hiervoor op generlei wijze een verklaring. Indien zij werkelijk vreesde om terug te keren naar Oekraïne omwille van het gegeven dat haar naam op een zwarte lijst zou staan, mocht immers weldegelijk van haar worden verwacht dat zij ernstige en aanhoudende pogingen zou hebben ondernomen om zich hierover nader te informeren. Verder legde verzoekster uiterst vage verklaringen af. Zo beweerde zij enerzijds dat er op de zwarte lijst in kwestie nog andere mensen staan, waaronder ook beroemdheden, doch moest zij anderzijds het antwoord schuldig blijven wanneer haar concreet naar namen werd gevraagd. Verder gaf verzoekster enerzijds aan dat zij weet had van andere mensen die problemen kregen met en zelfs werden vermoord door de Oekraïense autoriteiten omwille van hun familieband met separatisten doch bleek zij anderzijds ook in dit kader geen namen te kunnen noemen om haar bewering te ondersteunen.

Hoewel verzoekster beweerde (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.13) en nog steeds laat uitschijnen dat het omwille van haar vermelding op een zwarte lijst voor haar onmogelijk zou zijn om terug te keren naar haar land en regio van herkomst, weerhield dit verzoekster er bovendien klaarblijkelijk niet van om nog verschillende keren terug te keren naar en geruime tijd te verblijven in haar land en regio van herkomst (administratief dossier, tweede gehoorverslag CGVS, p.7-8). Daarbij verbleef zij, totdat zij haar land en regio van herkomst eind september 2016 uiteindelijk definitief verliet, gewoon op hetzelfde adres als datgene waarop ze reeds sedert haar geboorte vertoefde (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10).

Daarenboven blijkt uit verzoeksters verklaringen in de loop van haar verzoek om internationale bescherming duidelijk dat zij over niet één concrete en objectieve aanwijzing beschikt dat de Oekraïense autoriteiten haar (al dan niet omwille van haar beweerde vermelding op een zwarte lijst) zouden viseren of dat zij in de negatieve aandacht van deze autoriteiten zou staan. Zo gaf verzoekster in de vragenlijst eenduidig aan dat zij door de Oekraïense overheid nooit werd benaderd (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Ook tijdens het eerste gehoor bij het CGVS gaf verzoekster duidelijk aan dat zij nooit problemen kende met de Oekraïense autoriteiten, dat er tegen haar nooit een klacht werd ingediend, dat zij nooit werd gearresteerd en dat zij nooit bij een rechtbank moest verschijnen. Verder stelde zij uitdrukkelijk dat zij niet officieel wordt gezocht (administratief dossier, eerste gehoor CGVS, p.9-10, 13-14). Tijdens haar tweede gehoor bij het CGVS, bleek andermaal dat verzoekster niet over concrete aanwijzingen beschikt dat zij in de negatieve aandacht zou staan van de Oekraïense overheid. Zo maakte zij er geen melding van ooit gevolgen te hebben ondervonden van haar vermelding op de kwetstieuze lijst. Verder verklaarde zij in duidelijke bewoordingen dat zij geen weet had van iets dat erop wijst dat zij door de Oekraïense overheid zou worden gezocht. Evenmin bleek zij nog iets over haar problemen te hebben gehoord (administratief dossier, tweede gehoorverslag CGVS, p.4, 9). In het verzoekschrift benadrukt verzoekster zelf bovendien opnieuw dat zij door de Oekraïense autoriteiten niet actief wordt gezocht (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.6).

Gelet op het voorgaande, kan geheel niet worden aangenomen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst ook maar iets te vrezen zou hebben van de Oekraïense autoriteiten.

3.6. Verzoekster stelt daarnaast dat zij eveneens de LNR vreest en haar land verliet uit vrees voor de criminele bende SSSR.

Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing echter met recht gemotiveerd:

“Naast de Oekraïense autoriteiten verklaart u ook de de facto autoriteiten van Volksrepubliek Lugansk (LNR) te vrezen. Sinds 2014 hebt u verschillende keren Oekraïne verlaten om in Voronezh af te wachten tot de situatie in uw regio weer wat kalmer was om vervolgens telkens naar uw thuisstad Bryanka terug te keren. Wanneer u dan werd gevraagd wat de uiteindelijke aanleiding was voor uw definitieve vertrek uit uw land, had u het over een criminele bende, SSSR genaamd, waarvan ook een ex-leerling van u deel uitmaakt. U verklaart dat deze groep zuiverings- en opruimacties hield voor alle mensen die vroeger bij de overheid hebben gewerkt. Omdat u jaren geleden in de gemeenteraad hebt gezeteld, vreesde u dus ook voor uw leven. Gevraagd waarop u zich baseerde voor uw vrees ten

aanzien van die groepering SSSR, verklaarde u dat S.B. (...), een vriendin die destijds samen met u in de politieke partij "Vrouwen voor de toekomst" zetelde is verdwenen (CGVS I p.14,15, CGVS II p.7,10). Wanneer u vervolgens werd gevraagd of er iets was wat erop zou wijzen dat ook u door SSSR wordt gevisieerd, kon u hier geen antwoord op geven. Er werd u vervolgens gevraagd naar de ex-leerling die u had vermeld, waarna u zei dat ene K.G. (...) lid is van SSSR en dat u ooit een conflict hebt gehad met zijn zus, dat dit misschien iets te maken had met waarom u SSSR hoefde te vrezen. Wanneer u dan werd gevraagd om hier meer over te vertellen, had u het over K. (...)’s zus die ooit een usb-stick van u had afgepakt waarop de voorbereiding stond van uw verdediging voor uw kwalificatie als leerkracht, K. (...)’s zus had uw voorbereiding gestolen en had een presentatie gegeven voor de jury met uw onderwerp, waardoor u een fikse ruzie met haar had. Gevraagd wat dit dan te maken had met uw vroeger werk voor de gemeenteraad van Bryanka, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven, waardoor u helemaal geen verklaring hebt gegeven waarom K.G. (...), uw ex-leerling, u zou viseren omwille van uw vroegere activiteiten als gemeenteraadslid. Wanneer u dan werd gevraagd of u nog andere personen uit die SSSR specifiek vreest, behalve K.G. (...), antwoorde u opnieuw ontkennend (CGVS II p.11). Ook werd u nooit benaderd of bedreigd door de SSSR, waardoor u opnieuw geenszins concreet kunt maken waarom deze groepering het op u gemunt zou hebben. Uw vage en louter hypothetische verklaringen doen opnieuw afbreuk aan uw geloofwaardigheid."

Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Met haar loutere herhaling van haar verklaringen omtrent haar politieke verleden, haar vriendin en haar conflict met de zus van een ex-leerling, doet zij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. Uit deze vaststellingen blijkt genoegzaam dat verzoekster haar vermeende vrees ten aanzien van de SSSR niet kan concretiseren en louter baseert op vermoedens.

Verzoeksters verklaringen omtrent haar vrees ten aanzien van de SSSR zijn overigens niet enkel vaag en louter hypothetisch doch eveneens incoherent. Tijdens haar eerste gehoor bij het CGVS verwees zij in het kader van deze vrees naar het feit dat de vader achter de aanslag op haar verre verwant M., een zekere P., via de SSSR zou hebben gehandeld. Verder verwees zij weliswaar naar haar ex-student en naar de algemene zuiveringen die de SSSR zou zijn beginnen uitvoeren in 2015, doch maakte zij nergens melding van enig conflict met de zus van deze ex-student (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.14-15). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS beweerde verzoekster echter dat de SSSR haar (mogelijkerwijze) zou kunnen viseren omwille van haar conflict met de zus van haar ex-student. Omtrent P., de persoon die achter de aanslag op M. zat, gaf zij deze keer bovendien herhaald aan dat zij niet wist of deze persoon iets te maken had met de SSSR. Geconfronteerd met haar eerdere verklaringen omtrent deze persoon, kwam zij niet verder dan een loutere ontkenning van deze eerdere, nochtans duidelijke verklaringen (administratief dossier, tweede gehoorverslag CGVS, p.11-12). Dat verzoeksters verklaringen omtrent de SSSR zulke incoherenties vertonen, ondermijnt haar zelfverklaarde vrees ten aanzien van deze organisatie.

Verder kan ook in het kader van deze vermeende vrees worden opgemerkt dat deze verzoekster er kennelijk niet van weerhield om nog terug te keren naar en te verblijven in haar land en regio van herkomst, alsmede dat verzoekster dit land en deze regio slechts definitief verliet eind september 2016. Daarbij getuigt niet enkel verzoeksters gedrag toch tevens het feit dat zij, zoals blijkt uit de reeds hoger gedane vaststellingen, nooit enig probleem kende met de SSSR duidelijk van het feit dat zij van deze organisatie niets te vrezen heeft.

3.7. Tekenend voor zowel de ernst als de geloofwaardigheid van verzoeksters zelfverklaarde, *sub* 3.5. en 3.6. besproken vrees, is overigens de vaststelling dat verzoekster, wanneer zij ermee werd geconfronteerd dat haar verklaringen vaag waren en dat zij haar vrees (en deze van haar dochter) niet kon concretiseren, verviel in een algemene verwijzing naar de militaire acties in Oekraïne en naar de beschietingen (administratief dossier, tweede gehoorverslag CGVS, p.13). Verder is het niet plausibel dat verzoekster, zo zij omwille van de door haar aangehaalde redenen werkelijk zowel de Oekraïense autoriteiten, de LNR als de SSSR moest vrezen, slechts in juni 2016 de nodige stappen zou hebben gezet om haar land en haar regio definitief te kunnen verlaten omdat zij ervan uit zou zijn gegaan dat alles terug normaal zou worden (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.15-16). Verder blijkt uit de documenten inzake haar visumaanvraag voor Italië, opgenomen in het administratief dossier, dat verzoekster reeds in juli 2016 beschikte over een geldig visum om naar Europa te reizen. Desalniettemin keerde zij in augustus 2016 nogmaals terug naar haar land en regio van herkomst en verliet zij dit land en deze regio slechts opnieuw eind september 2016. Dit getuigt andermaal geheel niet van een ernstige en oprechte nood aan internationale bescherming in haar hoofde.

3.8. Verzoekster laat de bestreden beslissing voorts geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Wat uw overige verklaringen betreft dat de president de leerkrachten heeft beschuldigd van het zaaien van terrorisme en separatisme (CGVS I p.16, CGVS II p.5) en dat de orthodoxe priesters hebben gezegd dat de inwoners van de Donbas zelf met hun bloed moeten betalen dat er een referendum is geweest (CGVS I p.16,17, CGVS II p.5), moet worden benadrukt dat deze louter de algemene situatie in uw land betreffen. Op geen enkel moment kunt u aangeven dat deze uitspraken persoonlijk, concreet en direct op u betrekking hebben.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze ongemoeid laat, onverminderd gelden.

3.9. Omtrent de algemene (veiligheids-)situatie in verzoeksters land en regio van herkomst, wordt in de bestreden beslissing en op grond van de informatie in de map ‘landeninformatie’ verder met recht gemotiveerd:

“Welnu, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er weliswaar militaire incidenten voorkomen in de Oekraïense provincies van Donetsk en Lugansk, maar dat de situatie er over het algemeen kalm blijft, met uitzondering van de zones grenzend aan de “contactlijn” van de strijdende partijen. De informatie geeft ook aan dat het aantal slachtoffers -en a fortiori de burgerslachtoffers- gering blijft.

Rekening houdend met voornoemde vaststellingen, en na een grondige analyse van de beschikbare informatie, dient vastgesteld dat de Oekraïense provincies van Donetsk en Lugansk, waar u van afkomstig bent, actueel niet gekenmerkt wordt als een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is om aan te nemen dat uw leven of persoon ernstig wordt bedreigd in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. De informatie die zij bijbrengt en citeert inzake de situatie in haar land en regio van herkomst, ligt immers volledig in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde motieven schragen. Uit deze informatie kan geenszins worden afgeleid dat de situatie in verzoeksters land en herkomst er dermate op achteruit zou zijn gegaan dat deze beantwoordt aan de criteria bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.10. De benevens de reeds hoger besproken stukken en informatie, door verzoekster neerlegde stukken en documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.12. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Derhalve moet de subsidiaire beschermingsstatus aan haar worden ontzegd.

3.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT